ΟΙ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

«ΕΡΧΟΣΟΥΝ»

Ἐρχόσουνα τὸ καλοκαῖρι μὲ τὰ λούλουδα,
κ' ἔφευγες πάντα τὸ χειμῶνα μὲ τὰ χιόνια,
καὶ πάλι ξαναρχόσουν, καὶ ξανάφευγες,
κ' ἀργοκυλούσανε χαρούμενα τὰ χρόνια.
Σὰν τὰ λουλούδια τὰ χλωμὰ τὰ εὐαίσθητα
λίγον καιρὸ καὶ σὺ ἔμενες σιμά μου,
κ' ὕστερα σὰν ἐρχόταν τὸ μουντὸ χινόπωρο
στὴν πρώτη μου μὲ παρατοῦσες μοναξιά μου.
Κι' ἔκλαιγα τότε μόνος καὶ ξανάκλαιγα
καὶ θρήναγα, ὅλη μέρα, καὶ πονοῦσα,
κ' οἱ μῆνες τοῦ χειμῶνα ἀργοκυλούσανε,
καὶ μὲ λαχτάρα νὰ ξανάρθῃς καρτεροῦσα.
Μὰ τώρα ἔπαψες ἐσὺ πειὰ νὰ ξανάρχεσαι
κ' ἐγὼ ἔπαψα πειὰ νὰ σὲ προσμένω.
Ἔφυγες σὺ στὴν πολιτεία ἀγύρωστα
κ' ἐγὼ γιὰ πάντα στὸ χωριό μου ἀπομένω.

ΜΙΧΑΗΛ Δ. ΡΕΖΝΙΩΤΗΣ

Σ' ΕΣΕ

Κι' ἂν ἔφερνες στὰ μάτια μου τὰ δάκρυα
μελαχροινὴ νεράϊδα, κ' ἂν πονοῦσα
κ' ἂν ἔνοιωθα τῆς θλίψης τὸ ξεχείλισμα
κοντά μου μέρα νύχτα σὲ ποθοῦσα.
Γιὰ τὴν ἀγάπη ὁ πόνος εἶν' εὐχάριστος
κ' ἂν φαίνωνται τὰ μάτια δακρυσμένα
μέσα ἡ ψυχὴ νοιώθει λαχτάρ' ἀνείπωτη.
Ἀγάπη δίχως πόνο ; Εἶνε ψέμμα !
Τώρα μακρυὰ ἀπὸ σὲ, γλυκειὰ νεράϊδα μου
οὔτε χαρὰ θὰ νοιώθω οὔτε τὸν πόνο,
ὁ πόθος στὴν ἀπελπισιὰ θὰ πνίγεται
κ' ἀνάσθητος θὰ ζῶ σ' αὐτὸν τὸν κόσμο.

Χ. Κ. ΓΟΥΣΕΤΗΣ

ΡΑΓΙΣΤΗΚΕ Η ΛΥΡΑ

Ραγίστηκε ἡ λύρα μου καὶ πειὰ δὲν ἀντηχεῖ,
Τὸ χαρωτὸ τραγοῦδι της πικρὸ πειὰ σὰν τὸ κλάμμα
βγαίν' ἀπ' τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς, κ' ἀπὸ τὰ βάθη ἀντάμα
κλαίει πικρὰ ἡ ψυχή.
Ραγίστηκε ἡ λύρα μου. Τὸν πρῶτο της ἀχὸ
λυπητερὰ κ' ἀπάκοσμα τριγύρω μου σκορτάει,
κ' ἡ ὥρας ποὺ διαβαίνουνε κ' ὁ χρόνος πάω κυλάει
μὲ βρόσκουν μοναχό.

ΓΕΩΡΓ. Α. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

πη πού λέει:

Ἀπὸ τὰ μάτια πιάνεται
Στὰ χείλη κατεβαίνει...

Γιατί, ἁπλούστατα, ἂν ἡ ἀγάπη πιάνεται ἀπὸ τὰ μάτια, αὐτὸ συμβαίνει ἀκριβῶς ἐπειδὴ τὰ μάτια πιάνουν, χαϊδεύουν, τὸ δροσερὸ δέρμα τῆς ἀγαπημένης, τὰ τρυφερά της μάγουλα, τὸν κρινάτο λαιμό της, αὐτὸ τὸ λιγερὸ κορμί της. Ἡ ἐπιστήμη, μ' ἄλλα λόγια, δὲν διαφωνεῖ μὲ τὸ λαϊκὸ τραγοῦδι, ἀλλὰ τὸ ἐξηγεῖ, ἀφοῦ ἡ ἐντυπώσεις τῆς ὁράσεως εἶνε ἁπλούστατα κι' αὐτὲς ἐντυπώσεις ἀφῆς. Ὁ ρόλος ποὺ παίζει τὸ δέρμα στὸν ἔρωτα εἶνε πρωταρχικὸς καὶ μεγάλος. Κανένα ζῶο δὲ μπορεῖ ὄχι μόνο νὰ πραγματοποιήσῃ τὸν φυσικὸ ἔρωτα χωρὶς τὴν ἐπαφή, ἀλλ' οὔτε καὶ νὰ τὸν προετοιμάσῃ χωρὶς αὐτή. Ἡ θωπεία, ὑπὸ πλῆθος μορφῶν, εἶνε γιὰ ὅλα τὰ ζῶα, τὸ ἀπαραίτητο προοίμιο τοῦ ἔρωτος. Ἀκόμα καὶ ἡ χελῶνες, ποὺ ἀντὶ δέρματος ἔχουν αὐτὸ τὸ σκληρότατον ὄστρακο, μέσα στὸ ὁποῖον εἶνε φυλακισμένες, τὴν ἄνοιξι, ὅταν ἐρωτεύονται, ἔχουν ἀνάγκη τῆς θωπείας. Ἀλλὰ πῶς νὰ φθάσῃ ὁ δυστυχὴς χελῶνος νὰ θωπεύσῃ τὴ Δουλτσινέα του στὸ βάθος τοῦ καθουκιοῦ της· Ὀρμᾶ μ' ὀπεγιωσμένη ὁρμὴ—τάχω ἰδῆ μὲ τὰ μάτια του—καὶ χτυπᾶ μὲ φοβερὴ δύναμι τ' ὄστρακό του ἐπάνω στ' ὄστρακο τῆς ἀγαπημένης του, σὰ νὰ θέλῃ νὰ τὸ σπάσῃ, νὰ τὴν λυτρώσῃ ἀπὸ τὴ φοβερὴ φυλακή της καὶ νὰ τὴν ἀγκαλιάσῃ ἐλεύθερα. Ἡ θωπεία, ἡ προκαταρκτικὴ ἐπαφή, εἶνε διαφόρων εἰδῶν στὰ διάφορα ζῶα. Ἀλλὰ τὰ σκῆπτρα ἔχει καὶ σ' αὐτὸ ὁ ἄνθρωπος, μὲ τὸ ἀφθαστο «στόμα μὲ στόμα» τοῦ τραγουδιοῦ—τὸ παρατεταμένο φιλημα. Δυστυχῶς δὲν εἶνε δική του ἡ ἀνακάλυψις. Ὅπως εἶχαν παρατηρήσει οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, οἱ ἄνθρωποι ἀντέγραψαν σ' αὐτὸ τὰ περιστέρια, ποὺ ἔχουν τὴ συνήθεια νὰ φιλιοῦνται παρατεταμένα, ράμφος μὲ ράμφος καὶ γλῶσσα μὲ γλῶσσα. Οἱ ἀρχαῖοι ὠνόμαζαν αὐτὸ τὸ φιλὶ «καταγλωττισμὸν τῶν περιστερῶν» καὶ τό...μετεχειρίζοντο εἰς εὐρυτάτην κλίμακα. «Κατεγλώττιζαν» τὶς ὡραῖες των, ὅπως ἀκριβῶς κάνουν καὶ σήμερα οἱ ἐρωτευμένοι, δίνοντας ἔτσι ζωντανὴ καὶ ἄμεση ἀπόδειξι, ὅτι ὁ ἔρως εἶνε ὑπόθεσις δέρματος. Ἀλλὰ τὸ θέμα εἶνε ἀπέραντο· καὶ θὰ ἐξακολουθήσω στὸ ἑπόμενο φύλλο τοῦ «Μπουκετου».

Ο ΦΥΣΙΟΔΙΦΗΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Ρεκὸρ παραμονῆς στὸν Ἀγγλικὸ θρόνο σημείωσε ἡ Βικτωρία.

— Ἔμεινε στὸν θρόνο 68 ὁλόκληρα χρόνια !

— Ἐπίσης ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ὁ ΙΙΙ ἔμεινε στὸν ἀγγλικὸ θρόνο 60 χρόνια.

— Ἡ καρέκλες μὲ τὶς ἀποῖες σπάζουν τὰ κεφάλια τους οἱ ἠθοποιοὶ τοῦ κινηματογράφου, στὶς συμπλοκὲς τῶν διαφόρων φίλμς, δὲν εἶνε κατασκευασμένες ἀπὸ κοινὸ ξύλο. Οὔτε ἀπὸ γύψο ἢ χαρτόνι.

— Ἡ καρέκλες αὐτὲς κατασκευάζονται ἀπὸ ἕνα εἰδικὸ ξύλο, κατάλληλο γιὰ νὰ μὴν σπάζουν τὰ κεφάλια.

— Τὸ ξύλο αὐτὸ ὀνομάζεται «μπέλσα», προέρχεται ἀπὸ ἕνα δέντρο ποὺ ὑπάρχει στοὺς βάλτους τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, καὶ εἶνε πολὺ-πολὺ ἐλαφρότερο ἀπὸ τὸ κοινὸ ξύλο.

— Γιὰ νὰ τὸ χαρακτηρίσουμε καλύτερα, ἀρκεῖ νὰ σᾶς ποῦμε, ὅτι αὐτὸ τὸ ξύλο μπορεῖ νὰ τὸ μασσήσῃ ἕνα παιδάκι, ὅπως θὰ μάσαγε μιὰ τσίκλα !

— Ὁ διάσημος Ἄγγλος ποδοσφαιριστὴς Τζὰκ Μπούρεϋ, ἔχει τὸ ἕνα του πόδι... ξύλινο !

— Σ' ἕνα μάλιστα ποδοσφαιρικὸ ματς στὸ Κάρδυφ, οἱ θεαταὶ ἔμειναν ἐμβρόντητοι, ὅταν εἶδαν ἄξαφνα νὰ πετᾶ τὸ πόδι τοῦ Τζὰκ τὴν ὥρα ποὺ πῆγε νὰ κλωτσήσῃ τὴν μπάλλα !

— Δὲν ὑπάρχουν μόνον ἀποδημητικὰ ποιηιὰ, ἀλλὰ καὶ ἀποδημητικὲς πεταλοῦδες !

— Καὶ τὸ καταπληκτικώτερο εἶνε ὅτι τ' ἀποδημητικὰ ταξίδια τῶν πεταλουδῶν αὐτῶν εἶνε... ὑπερτόντια !

— Ἡ πεταλούδα π. χ. «Μιλκουΐν», ἅπως τὴν ὀνομάζουν οἱ ἐντομολόγοι, ταξειδεύει κάθε καλοκαῖρι ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ... στὴν Ἀγγλία!...

— Σμήνη παραμοίων πεταλουδῶν ταξιδεύουν καὶ ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ στὴν Αὐστραλία !

— Στὴ Γαλλία, τὴν Ἀγγλία καὶ τὴν Γερμανία, ὅποιος βρῇ ἕνα σπασμένο μπαλλονάκι ἀπὸ κεῖνα ποὺ ἀφίνουν καὶ ὑψώνονται τ' ἀστεροσκοπεῖα, καὶ τὰ ὁποῖα εἶνε ἐφωδιασμένα μ' ἕνα μηχάνημα-μετρητὴ, ποὺ δείχνει τὴν ἀτμοσφαιρικὴ κατάστασι στὰ διάφορα ὕψη, παίρνει 5 σελλίνια.

— Τὰ μπαλλονάκια αὐτὰ φτάνουν εἰς ὕψος 18 μιλλίων, σκάνε στὸ ὕψος αὐτὸ καὶ τὸ μηχανηματάκι πέφτει στὴ γῆ:

— Εἶνε δὲ αὐτὸ ἕνα μικρὸ κουτάκι καὶ φέρει τὰ διακριτικὰ ψηφία Α. Μ. Σ.

— Ἐπὶ ἑφτὰ χρόνια κάποιος φοβιτσιάρης ἡλικιωμένος κύριος, σὲ μιὰ ἐπαρχιακὴ πόλι τῆς Ἀγγλίας, κάθε φορὰ ποὺ ἔφευγε καὶ ἐπέστρεφε σπίτι του ἔκανε ἕναν γῦρο διὸ χιλιομέτρων.

— Στὸν κάπο αὐτὸν ὑπεβάλλετο γιὰ νὰ μὴν περάσῃ ἀπὸ ἕνα μέρος, στὸ ὁποῖο ὑπῆρχε μιὰ ἀτσθήρη μ' ἐκρηκτικὰς ὕλας.

— Φαντασθῆτε ὅμως τὸ θυμό του, ὅταν τοῦ εἶπαν τελευταῖα ὅτι ἡ ἀποθήκη αὐτὴ ἦταν ἄδεια ἐδῶ καὶ πέντε χρόνια!

— Τὸν περασμένο μῆνα ἀπὸ τὸ Ἀνθοκομικὸ Ἰνστιτοῦτο τοῦ Λονδίνου ἐπετεύχθη ὁ μεγαλύτερος θρίαμβος στὴν χημικὴ ἐπεξεργασία τῶν λουλουδιῶν.

— Τὸ Ἀνθοκομικὸ αὐτὸ Ἰνστιτοῦτο παρήγαγε μπλὲ ντάλιες, γεγονὸς ἀπίστευτο, διότι ντάλιες σὲ τέτοιο χρῶμα οὐδέποτε ὑπῆρξαν.

— Ἡ καλλιέργεια αὐτῆς τῆς ντάλιας ἀπήτησε 53 χρόνια ὑπομονητικῆς ἐργασίας !

— Σ' ἕναν ἀνηφορικὸ δρόμο τῆς Σιλεσίας, ἀνέβαινε μὲ ταχύτητα ἕνα ἀνοικτὸ λεωφορεῖο μὲ ἑφτὰ ἐπιβάτας.

— Ἔξαφνα, σὲ μιὰ ἀπότομη στροφή, ὁ σωφὲρ ἔκαμε λάθος καὶ τὸ αὐτοκίνητο ἔπεσε σ' ἕνα γκρεμὸ βάθους 50 μέτρων.

— Τὸ περίεργο τῆς τραγικῆς αὐτῆς πτώσεως ἦταν ὅτι οἱ ἑφτὰ ἐπιβάτες τοῦ αὐτοκινήτου μαζὶ μὲ τὸν σωφέρ, βρέθηκαν σὲ λίγο, κρεμασμένοι ἀπὸ τὰ κλαδιὰ ἑνὸς δέντρου ποὺ βρισκόταν στὸ χείλος τοῦ γκρεμοῦ.

— Ἦσαν καὶ οἱ ἀχτὼ ἀκροβάτες ἑνὸς περιοδεύοντος ἱπποδρομίου!

—Εἶνε ψεῦδος ὅτι οἱ Γερμανοὶ εἶνε ὁ πιὸ φιλοπόλεμος λαὸς τῆς Εὐρώπης. Ἀπεναντίας τὸ γερμανικὸ ἔθνος εἶνε τὸ πιὸ εἰρηνόφιλο. Ἱστορικὲς στατιστικὲς ἀποδεικνύουν τὸ γεγονὸς αὐτό.

—Πράγματι, ἂν ἡ Γαλλία, ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γερμανία κρίθοῦν ἀπὸ τοὺς πολέμους ποὺ ἔκαναν ἡ κάθε μιά, ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ ἕνδυο πρῶτες χῶρες ἔχουν ἕνα πολεμικώτατο παρελθόν. Μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1618—1918 ἡ Γαλλία εἶνε ὑπεύθυνη γιὰ τὴν κήρυξι 89 πολέμων.

—Ἡ Ἀγγλία, στὰ 300 αὐτὰ χρόνια τῆς ἱστορίας, προκάλεσε καὶ διεξήγαγε 52 πολέμους.

—Ἐνῶ ἡ Γερμανία στὸ διάστημα αὐτὸ ἔκανε 22 μόνον πολέμους.